

ARCIDIECÉZNÍ CHARITA PRAHA

BULLETIN

Pomáhejte nám pomáhat!

ČÍSLO 9 15. září 2021

Zveme vás na

29. BENEFIČNÍ KONCERT V OBEČNÍM DOMĚ

Srdečně vás zveme na tradiční benefiční koncert pod záštitou pražského arcibiskupa, kardinála Dominika Duky. Koncert podpoří sociální služby Arcidiecézní charity Praha.

Vstupenky v ceně 600, 900 a 1 200 Kč je možné zakoupit již nyní na www.praha.charita.cz/akce/koncert.

Nemůžete-li se koncertu zúčastnit a chcete-li podpořit jeho účel, zašlete, prosíme, finanční dar na bankovní účet: 749986/5500, variabilní symbol 102021. Děkujeme!

**SMETANOVA SÍŇ
OBEČNÍHO DOMU
v Praze 1
v neděli
31. října 2021
od 19 hodin**

Moderuje Vladimír Kořen

Symfonický orchestr
hl. m. Prahy FOK
dirigent Robert Kružík

**Bedřich Smetana:
CYKLUS
SYMFONICKÝCH
BÁSŇÍ MÁ VLAST**

Charita pomáhá OBĚTEM TORNÁDA

Na konci června zasáhlo jižní Moravu ničivé tornádo a tisíce lidí přišly o své domovy. Díky obrovské solidaritě darců mohla rychle začít obnova.

V postižených oblastech, na Břeclavsku a Hodonínsku, působí Diecézní charita Brno. Dvě stě jejích pracovníků se zapojilo do intenzivní humanitární pomoci.

V prvních dnech poskytovali potřebným materiální pomoc a začali organizovat dobrovolnické týmy, které odklízely suť a další materiál, pomáhaly zakrýt poničené i zcela chybějící střechy domů. Pracovníci Charity uskutečnili sociální šetření v postižených domácnostech a rozdělili domácnostem finanční pomoc. Důležitou sou-

částí pomoci byla psychosociální podpora.

Charita zůstává potřebným nablízku i nadále. Plánuje provádět opakovaná šetření v terénu a zaměřit se na ty, kteří si nedokáží či neumí pomoci.

**Více v rozhovoru
s ředitelem Diecézní charity
Brno na straně 4 ➤**

Milí přátelé,

držíte v rukou další vydání Bulletinu Arcidiecézní charity Praha, který je svědectvím o nesmírné solidaritě a hluboké lidské soundělosti. Ta se projevila nejen v týdnech po ničivém tornádu, které zasáhlo jižní Moravu. Díky médiím jsme den po dni sledovali rostoucí částky na sbírkových účtech i postupující obnovu zrušených oblastí. Chci poděkovat všem

ochotným dárcům – vaše pomoc byla nenahraditelná. Děkuji i kolegům z Diecézní charity Brno, kteří v době pandemie a prázdnin dokázali mobilizovat obrovskou sílu na pomoc postiženým domácnostem.

Bez většího zájmu médií, ale stejně důležitá a ocenění hodná, je solidarita, kterou denně prokazujete seniorům, rodinám v tísní či lidem s postižením. Děkuji vám za dary na podporu sociálních služeb, které díky vám můžeme rozvíjet a udržovat jejich vysokou kvalitu.

V neposlední řadě děkuji za nezištnou pomoc pro chudé lidi ve vzdálených rozvojových zemích. Vzdělání, zdravotní péče či čistá voda tam pro lidi vů-

bec nejsou samozřejmostí. Díky vám se jim dostává lepších životních podmínek i šance na lepší budoucnost.

Věříme, že ke své práci potřebuje Charita trojí ruce: Ruce, které pracují, které darují a které se za charitní dílo modlí. Od srpna má naše Charita ve správně kostel sv. Kajetána a Panny Marie Matky ustavičně pomoci v pražské Nerudově ulici. Bude místem pravidelných modliteb za naše klienty, pracovníky i podporovatele.

Přeji vám v této neklidné době hodně pokoje, síly a Božího požehnání,

Jaroslav Němec
ředitel
Arcidiecézní charity Praha

Mozaika událostí

Charita Kralupy připravuje výstavbu **šesti sociálních bytů**. Nákupem dvou desítek obrazů jsme podpořili **umělce s mentálním a duševním onemocněním**. Malby zdobí charitní penzion U sv. Kryštofa. Výstava obrazů je prodejní.

Charita **Sídlo Arcidiecézní charity Praha** v Londýnské ulici v Praze 2 prochází velkou rekonstrukcí. Hotové jsou bourací práce (příčky, podlahy, jáma pro výtahovou šachtu). V dvorním traktu je položen základ pro nový sklad. Po využití kleneb vznikl v přízemí velký prostor pro budoucí komunitní centrum.

Díky Nadaci ČEZ jsme získali dalších 150 tisíc korun na nákup **notebooků pro děti ze sociálně slabých rodin**. Notebooky jsme předali potřebným rodinám.

Charitní penzion U sv. Kryštofa vystavuje obrazy umělců s mentálním a duševním onemocněním.

Zakladatelka Charity Vlašim a dlouholetá koordinátorka Tříkrálové sbírky na Vlašimsku a Podblanicku Miluše Slunečková získala **ocenění Blanický rytíř** za celoživotní dílo v oblasti charitativní

činnosti, vzdělávání mládeže a udržování křesťanských hodnot.

Cenu Olgy Havlové obdržel dlouholetý koordinátor celonárodní Tříkrálové sbírky Marek Navrátil. ○

MEZINÁRODNÍ PARTNERSTVÍ na pomoc dětem z chudých RODIN

Ve spolupráci s italskou organizací Rise Against Hunger věnujeme 1400 dětem ze sociálně slabých rodin potravinovou pomoc.

Ačkoli hlad je problémem, s kterým se setkáváme v rozvojových zemích a v zemích zasažených válečným konfliktem či přírodní katastrofou, zaměřuje se globální hnutí Rise Against Hunger (v češtině Povstání proti hladu) i na evropské země. Pro spolupráci v České republice si vybralo Arcidiecézní charitu Praha.

„Na pomoc dětem z nejchudších rodin jsme získali 30 palet se 1 400 balíčky potravin, které obsahovaly například rýži, luštěniny, konzervy, olej, džem a další výživově hodnotné potraviny,“ informuje Jarmila Lomozová z pražské Charity. „Balíčky jsme během letních prázdnin darovali

Balíčky pomohly rodině z azylového domu Charity Roudnice nad Labem a stovkám dalších rodin.

rodinám, s kterými dlouhodobě pracujeme na zlepšení jejich sociální situace. Pomoc přišla

v pravou chvíli. Peníze, které v rodině ušetřili za jídlo, mohli použít na nákup školních potřeb.“ ○

Charita VLAŠIM otevírá KOMUNITNÍ CENTRUM ZAHRADA

Charita Vlašim se v těchto dnech stěhuje do nového. Díky novému zázemí plánuje rozšíření pomoci seniorům a potřebným rodinám.

Bývalá továrna obuvi v centru Vlašimi se v posledních měsících změnila k nepoznání. Dlouhá léta nevyužívaný objekt proměnila Charita Vlašim v komunitní centrum a zázemí svých sociálních služeb. Pomohli jí v tom i dárci Tříkrálové sbírky.

Služby vlašimské Charity najdou nyní lidé pod jednou střechou.

Během prázdnin došlo k převzetí stavby od stavební firmy, kolaudaci a stěhování nábytku, vybavení, kompenzačních pomůcek z půjčovny i celého sortimentu charitního

obchůdku vzájemné materiální pomoci. „Pouze zahrada, podle které nese komunitní centrum název, bude muset ještě projít úpravami, abychom se zde mohli scházet při různých akcích, povídat si a odpočívat,“ upřesňuje Terezie Veletová z Charity Vlašim.

Komunitnímu centru Zahrada slavnostně požehnání v pátek 24. září Mons. Jan Balík, prezident Arcidiecézní charity Praha a generální vikář pražské arcidiecéze. ○

TORNÁDO JIM VZALO VŠE. Lidem jsme připraveni pomáhat minimálně rok

Lužice je jednou ze zasažených obcí, kam směřuje pomoc Charity.

Jižní Moravu zasáhlo 24. června ničivé tornádo. Ještě v ten večer vyhlásila Diecézní charita Brno sbírku na pomoc potřebným. Jak pomoc probíhala a co dalšího brněnská Charita chystá na podporu postiženým domácnostem, přibližuje ředitel Diecézní charity Brno OLDŘICH HAIČMAN.

☛ Pane řediteli, předně Vám i celému Vašemu týmu chceme poděkovat za obrovské nasazení při pomoci lidem zasaženým tornádem. Byli jste okamžitě na místě, zapojili jste se do integrovaného záchranného systému. Jak tuto první fázi pomoci, kdy jste poskytovali akutní pomoc, hodnotíte? Kolik lidí z Charity se do ní zapojilo?

Naše pomoc začala už den před tornádem, kdy Dolní Bojanovice a okolní obce zasáhlo krupobití a přívalem deště. Když se na mě tehdy obrátili naši pracovníci, kteří v poškozených místech bydlí, sehnali a rozdali jsme 50 vysoušečů. Ve čtvrtek večer pak přišlo ničivé tornádo. V pátek, tedy jen několik hodin po jeho rádnění, jsme se zúčastnili zasedání krizového štábu Jihomoravského

kraje. Do terénu jsme vyslali dvojčlenné monitorovací týmy, celkem 60 charitních pracovníků. Ti zjišťovali, kolik domů bylo poškozeno či zničeno, a vytipovali domy určené k demolici. Jejich obyvatelům jsme nabídli náhradní ubytování. Dále jsme

” Postiženým domácnostem jsme – jako první – poskytli finance již po týdnu.

zjišťovali akutní potravinovou a materiální pomoc. Jelikož zničené obce zůstaly bez elektřiny, rozvázeli jsme elektrocentrály, čelové svítilny, náhradní baterie a powerbanky na nabíjení mobilů. Na této formě pomoci se podílelo 30–50 dobrovolníků.

☛ Jaká je situace nyní? Dárce z celé České republiky zajímá, jak se lidem na Hodonínsku a Břeclavsku daří. Jaká práce vás v následujících měsících čeká? Na co se chcete zaměřit?

Uvědomujeme si, že pomoc bude potřeba dlouhodobě. Do postižených obcí proto vysíláme pracovníky vyškolené na sociální terénní práci. Poskytnou psychosociální pomoc lidem, kterým teprve nyní dochází, co se vlastně stalo. Lidem, kteří přišli o dům po rodičích. Lidem, kteří přišli o dům, který si sami postavili. Lidem, kteří přišli o známé či příbuzné. Mnoho z nich si s nastalou situací neví rady. Neví třeba, o jaké sociální dávky mohou žádat či jak vyplnit formuláře pro ministerstvo pro místní rozvoj. Rozhodují se, zda dům opravit, postavit nový nebo zda se nepřestěhovat. Myslíme také na starší lidi, kteří se neorientují v oblasti stavebnictví a potřebují odbornou radu. Naši pomoc plánujeme minimálně na jeden rok.

☛ V Charitě působíte téměř 30 let. Byl jste u povodňové

pomoci v roce 1997, 2002 i u povodní v dalších letech. Dá se situace tehdy nějak srovnat s tím, co se odehrálo na jižní Moravě nyní?

Každá humanitární katastrofa je specifická. Ať už se jedná o povodně, tsunami či zemětřesení. Na této situaci mě ale překvapila rychlost. Ve čtvrtek řádilo tornádo, v pátek se odklízely trosky, v sobotu už jsem viděl pokrývače a klempíře v akci. To by v případě povodní nešlo, tam se musí počkat, až opadne voda a nemovitosti vysychají třeba i rok. Pomoc u povodní bývá pomalejší a je čas rozmyslet si, kam a v jaké výši ji začít. V pří-

” Naše pomoc začala už den před tornádem, kdy Dolní Bojanovice a okolní obce zasáhlo krupobití a přívalem deště.

padě tornáda jsme – jako první – poskytli finance již po týdnu. Dávali jsme lidem částku od 50 do 200 tisíc korun podle našich sociálních šetření. Pojišťovny vyčkávaly, ministerstvo začalo „úřadovat“ teprve po několika dnech. Peníze jsme rozdávali podle daných kritérií. První stupeň je bez krytiny, druhý bez střechy, třetí stupeň poškozená nemovitost a čtvrtý stupeň demolice. Neméně důležité je také kritérium sociální potřebnosti. Charita podporuje především rodiny sociálně znevýhodněné.

☛ Chtěl byste na závěr něco vzkázat čtenářům Bulletinu, kteří jsou pravidelní

podporovatelé charitního díla a kteří přispěli i nyní na pomoc lidem zasaženým tornádem?

V první řadě bych chtěl moc poděkovat. Obrovská vlna solidarity, která se ve společnosti zvedla, nás mile překvapila. Na kontě nyní máme úctyhodných 330 milionů korun. Je vidět, že pokud je potřeba, lidé v České republice dokáží přiložit ruku k dílu – fyzicky nebo finanční pomocí. Vnímám, že je úkolem Charity ukazovat, že jsou mezi námi lidé, kteří potřebují pomoci a kteří to sami nezvládnou.

Osvědčila se také charitní struktura. Dostávali jsme nabídky z Charit z celé země. Pomáhala nám Charita Olomouc, Charita Uherský Brod, Charita Zlín a další sousední Charity.

Všem lidem, kolegům, firmám i čtenářům Bulletinu, kteří pomohli tam, kde je potřeba, patří obrovské díky. ○

**Ředitel
Arcidiecézní
charity
Jaroslav Němec
o plánech
rekonstrukce**

Je potřeba změnit dispozici domu. Standardem by měly být jednolůžkové pokoje s vlastním sociálním zařízením. Rovněž chceme rozšířit společné prostory, aby byla na každém patře útulná společenská místnost, kde se budou využívat vlastní seřadovat i přijímat návštěvy.

Efektivnější uspořádání vnitřní dispozice nám dokonce umožní mírně navýšit počet míst.

Trápí nás také velká energetická náročnost domu. Ta se rekonstrukcí sníží, takže provoz bude ekonomičtější a ekologičtější.

Arcidiecézní charitu Praha čeká dosud největší stavební akce v její novodobé historii. Rozpočet se odhaduje na 60 milionů korun. Peníze na stavbu chceme získat z evropské dotace. Ta ovšem vyžaduje vlastní finanční spoluúčast. Stavbu plánujeme s pomocí Boží započít během roku 2022.

Víme, že bez pomoci ochotných dárců z celé České republiky tento projekt nezvládneme. Proto se obracíme s prosbou o pomoc na ochotné dárci.

**POTŘEBUJEME POMOCI
S REKONSTRUKCÍ DOMOVA
pro kněze ve Staré Boleslavi**

Arcidiecézní charita Praha převzala na začátku roku 2020 provozování kněžského domova ve Staré Boleslavi. S profesionalitou a láskyplnou péčí se zde stará o ty, kteří svůj život zasvětili kněžské službě a službě církvi. Vzněšená a prostorná budova Domova s krásnou zahradou v těsné blízkosti baziliky Nanebevzetí Panny Marie umožňuje kněžím a seniorům prožít klidné stáří v důstojném prostředí jednoho

z nejvýznamnějších mariánských poutních míst v naší zemi. Nyní však čeká Charitu náročný úkol – velká vnitřní přestavba historické budovy, v níž Domov sídlí. Dispozice objektu včetně velikosti pokojů a umístění sociálních zařízení neodpovídají současným potřebám. Finance na opravu se snaží získat z grantů a dotací, část nákladů však musí Arcidiecézní charita Praha zaplatit z vlastních zdrojů. ○

**Obyvatelé domova
OCEŇUJÍ DUCHOVNÍ PÉČI A ZÁZEMÍ**

Společně tu žijí řeholníci, kněží nebo jejich rodiče, farní hospodyně či varhaníci a kostelníci. Ale také další seniori z okolí. Jak se jim v Domově daří:

„Tady se splnilo, nač jsem se těšil. Nenarážím tu na lidi, s nimiž bych si nerozuměl.“

P. Ludvík Faifer

„Žije se mi tu moc dobře, chvála Bohu. Někdy si říkám, že i lépe, než si vůbec zasloužím.“

Růžena Linhartová

„Můžu klidně spát a nestarat se, své kněžství prožívám v pokoji.“

P. Alois Baschant

„Pobyt tady jsem dostala od Pána Boha.“

Božena Gürtlerová

**DĚTSKÝ POKOJÍČEK neměly,
a tak spolu bydlí až na STÁŘÍ**

Sestry Helena a Anna Kopecké spolu jako malé holky ve společném pokojíku nepobývaly. Mají ho teprve teď v Domově sv. Václava ve Staré Boleslavi. S veškerou péčí a zázemím.

„Nikdy jsme si vlastně ani nedokázaly představit, že bychom bydlely takhle spolu,“ vypráví Anna Kopecká a dodává: „A tak se splnilo, co jsme ani nečekaly, že by se mohlo přihodit a poda-

Sestry Helena a Anna Kopecké jsou rády, že mohou být ve stáří spolu.

**Domov sv. Václava
ve Staré Boleslavi**

Podpořte domov seniorů pro kněze a pracovníky v církvi. Pomoci můžete zasláním daru na účet č. **749011/5500**, variabilní symbol **6021**.

Darovat můžete i online na domovsvatehovaclava.cz.

řít.“ Obě bydlely v družstevním domě, a jak říkají, už nešlo žít samostatně. „Ani s výpomocí bychom se o sebe už nedokázaly postarat. Tady naproti tomu máme pomocnice, které s velkou ochotou pomůžou,“ vyzdvihuje Anna Kopecká. Její sestra Helena si navíc nedávno

zlomila nohu, takže momentálně je upoutaná na lůžko. „Vidíte? Na poslední chvíli v životě se ještě tolik užijeme. Na takovéhle zařízení jsem nikdy ani nepomyslela. A teď vidím, jak je to tady fajn,“ doplňuje její slova z lůžka starší ze sester Helena. ○

Videa přibližují PRÁCI CHARITY

V občasných videoreportážích představujeme dárčům naše sociální služby i pomoc v zahraničí. Můžete se tak podívat, jak se žije obyvatelům Domova sv. Václava, proč Zuzana Bydžovská podporuje vzdělání afrických dětí nebo spatřit okamžik, kdy v odlehle vesnici ugandské diecéze Gulu poprvé z hlubokého vrtu vytryskla čistá voda pro budoucí studnu.

www.praha.charita.cz/stitek/video

Charita provozuje kostel. ŽÁDNÝ LUXUS, ALE NUTNOST

Charita je poskytovatelem profesionálních sociálních služeb, ale i společenstvím lidí, kteří se chtějí za účinnou pomoc bližním modlit.

Arcidiecézní charita Praha nově provozuje kostel sv. Kajetána a Panny Marie Matky ustavičné pomoci v pražské Nerudově ulici. Získala tak duchovní zázemí pro charitní dílo v pražské arcidiecézi.

„Začínáme novou etapu života Arcidiecézní charity Praha. Dílo, které koná, je nejen lidské, ale především Boží,“ uvedl při předání kostela jeho rektor P. Stanislav Příbyl, generální sekretář České biskupské konference

a člen kongregace redemptoristů, kteří jako majitelé kostela světili na začátku srpna jeho provoz pražské Charity. „Člověk potřebuje pro své konání Boží pomoc, proto jsem přesvědčen, že kostel není pro Charitu žádný luxus, ale naopak nutnost. Přejí pracovníkům Charity, aby se na tomto místě setkávali s Boží pomocnou rukou, která jim dá dostatek sil k tomu, aby dokázali v tomto lidském, nejistém světě účinně pomáhat a reprezentovat Božího syna.“

SOCIÁLNÍ A DUCHOVNÍ ROZMĚR CHARITY

Klienti, dárci a pracovníci Charity se budou v kostele pravidelně setkávat nejen při významných událostech. „Naše práce nemá jen sociální, ale i duchovní rozměr,“ vysvětluje ředitel Arcidiecézní charity Praha Jaroslav Němec. „Jsme poskytovatelem profesionálních sociálních služeb a zároveň jsme společenstvím lidí, kteří se chtějí společně modlit za svou práci, prosit o Boží požehnání pro lidi, o které pečujeme, sloužit mše svatě za zemřelé klienty, slavit svátky svatých patronů našich projektů, setkávat se s dárci, pro které je důležitý křesťanský rozměr Charity, scházet se při duchovních obnovách a mnoha dalšího.“

Náklady na provoz kostela bude Charita hradit výhradně z darů od dárců, kteří mají zájem podpořit duchovní rozměr Charity a kteří poukázali dar na provoz kostela. ○

KOSTEL PANNY MARIE MATKY USTAVIČNĚ POMOCI A SV. KAJETÁNA

Nerudova 22,
Praha 1-Malá Strana
Mše svatá je celebrována každé úterý v 17 hodin.

Kostel je přístupný od úterý do neděle od 13.30 do 17 hodin.

V neděli 26. září od 15 hodin vás zveme na slavnostní mši svatou, kterou bude celebrovat Mons. Zdenek Wasserbauer u příležitosti výročí posvěcení kostela a Světového dne migrantů a uprchlíků.

KDYŽ HUDBA LÉČÍ. Muzikoterapie v Poradně Magdala

Honzík, který kvůli pandemii přišel o kamaráda. Těhotná Anna, která nemá vztah ke svému miminku. Ptáte se, co tyto dva odlišné příběhy spojuje? Muzikoterapie. Hudba je citlivý terapeutický nástroj, a proto ji – jako jednu z mnoha služeb – nabízí svým klientům Poradna Magdala.

Stesk po kamarádovi může působit jako banální záležitost, v případě Honzika tomu tak ale nebylo. Jen ve společnosti Františka totiž dokázal na chvíli zapomenout na to, že doma ho čeká jen násilí a nadávky. Když mu parťák kvůli covidu na čas zmizel, Honzíkovi se zhroutil svět.

Pomohli až pracovníci Poradny Magdala (do Poradny v té době docházeli jeho rodiče). Chlapci nabídli muzikoterapii. „Z hudebních nástrojů jsme postavili přítele Fandu a hráli s ním. Hlavu představoval buben, tělo kytara, ruce a nohy různé bicí nástroje. Honzík přitom kreativně a zábavně uvolnil stres ze sociální izolace,“ vysvětluje muzikoterapeutka Paula Nosari.

Muzikoterapeut používá specifické techniky, aby u člověka vyvolal konkrétní reakce a pomohl mu vyjádřit emoce, které neumí pojmenovat a mnohdy si je ani neuvědomuje. Hudba je zábavná, lidé se díky ní uvolní a dokážou předvést, jak se cítí. Jiné techniky umí simulovat krizové situace. Klient se na ně takto může připravit a do budoucna je lépe zvládat.

MUZIKOTERAPIE PROBUKLA LÁSKU K MIMINKU

Muzikoterapie může pomoci ještě nenarozeným dětem. Důkazem toho je Anna. Do Poradny přišla, když se jako těhotná rozešla se svým přítelem. Už nemohla dál snášet násilí z jeho strany a nedokázali se ani shodnout na budoucí výchově společného potomka.

Anna přiznala, že k miminku, které čeká, nic necítí. „Na muzikoterapeutických sezeních maminka zpívala, hrála na nástroje, skládala originální písně pro dítě nebo jen poslouchala hraní muzikoterapeuta. Prožívala chvíle pohody, klidu a štěstí, při

nichž rozvíjela svůj vztah k dítěti,“ vzpomíná na příběh se šťastným koncem terapeutka.

Poradna Magdala pomáhá lidem, kteří se potýkají s násilím, především v blízkých vztazích. Pokud jde o její nejmladší klienty, jejich častými pocity bývají agrese a vztek. I s nimi si muzikoterapie umí poradit – muzikoterapeut použije bicí nástroje. Hra na bubny je společensky přijatelný způsob, jak vybijet energii. Když si dítě „uleví“ touto cestou v bezpečném prostředí, nehrozí, že si vybijí zlost na lidech či v nevhodných situacích. Úleva od hněvu zklidní psychiku dítěte, sníží jeho stres a tím podpoří imunitní systém a celkově jeho zdravý rozvoj.

V loňském roce se na Poradnu Magdala obrátily tři stovky lidí, kterým terapeuti poskytli přes 10 tisíc terapeutických sezení. Poradna přitom pracuje s dospělými – oběťmi i agresory násilí – a také s dětmi, kterých se násilí v rodině citelně dotýká. ○

Klasickou psychoterapii doplňuje v Poradně Magdala muzikoterapie, která umí uvolnit hluboká traumata.

DOMOV SVATÉ RODINY: 30 let péče o lidi s mentálním postižením

Zdravotní sestra Ludmila Uhrová pracuje v Domově od jeho začátků.

Před 30 lety průkopnická vize – integrovat lidi s postižením do života běžné společnosti, je dnes našťastí běžnou praxí. Domov svaté Rodiny pokračuje v naplňování vize svých zakladatelů a poskytuje láskyplné zázemí lidem s mentálním a kombinovaným postižením.

bylo běžné integrovat lidi s viditelným postižením do běžné společnosti. Školské sestry v té době pomáhaly dětem s mentálním postižením, ale jejich práce nesměla být na očích. O své svěřence se staraly v domově v pohraniční obci Horní Poustevně ve Šluknovském výběžku. A to i přesto, že větší-

Psal se rok 1991. Na konci srpna se skupina budoucích pracovníků nového domova pro lidi s mentálním postižením vrátila z duchovního cvičení. I taková byla součást přípravy na zářijové otevření Domova svaté Rodiny. Týmu velela se svou striktností, ale i laskavostí a především pevnou vizí sestra Akvinela Loskotová z Kongregace Školských sester de Notre Dame.

Její záměr byl v té době průkopnický. V období totality ne-

Někteří obyvatelé Domova jsou schopni zapojit se do práce v terapeutických dílnách.

na děti pocházela z pražských rodin.

PRVNÍ DOMOV SVÉHO DRUHU V PRAZE

Nové svobodné poměry otevřely možnost pro změnu. S pomocí Arcidiecézní charity Praha, pražského arcibiskupství v čele s kardinálem Miloslavem Vlkem a díky podpoře mnoha českých i zahraničních dárců a rodičů postižených dětí založila sestra Akvinela v roce 1991 Domov svaté Rodiny. První pobytové zařízení v hlavním městě s celoroční péčí o děti s mentálním a kombinovaným postižením vzniklo v pražských Petřinách. Brzy se zcela zaplnilo, proto byl Domov v roce 2000 rozšířen o druhý objekt v Liboci.

Vybudovat zázemí pro sedm desítek mnohdy těžce mentálně a fyzicky postižených dětí nebylo snadné. Ještě těžší bylo udržet jeho chod. „Domov je svědectvím velké Boží lásky k našim „dětem“ a naší nezlozmné dů-

věry v Boží pomoc. Dům je zároveň ukázkou lidské dobroty, s níž se setkáváme při své práci. Jsou to známí i neznámí dárci, kteří se často uskovňují, aby svým příspěvkem zajistili řádný chod Domova,“ uvedla sestra Akvinela v jednom z rozhovorů.

O 30 LET POZDĚJI

V Domově žije 70 obyvatel, řada z nich je tu od svých dětských let. Bydlí v jednotlivých domácnostech, kde žije nejvýše osm osob. Členové domácnosti se podle vlastních možností podílejí na jejím chodu. Když jejich schopnosti dovolí, pravidelně docházejí za prací do terapeutických dílen či do kavárny. A potřebují-li asistenci, je stále nablízku.

Mezi zaměstnance, kteří tu pomáhají sedmdesáti obyvatelům domova, patří Ludmila Uhrová, která zde pracuje jako zdravotnice od samého založení Domova. Jejím úkolem je vést zdravotní tým. Ve čtyřech lidech, včetně rehabilitačního pracovníka, musí zajistit zdravotní péči všem obyvatelům. Vzhledem k základnímu diagnostickému a vyššímu věku potřebují pravidelnou zdravotní péči prakticky všichni.

„Děláme vše pro to, aby se zde obyvatelé cítili jako doma. Mají tu hezké prostředí, chodí v oblečení, které si sami vyberou, pokud jim to schopnosti dovolí, dobře se tu vaří a nejdůležitější jsou dobří lidé kolem nich,“ zdůrazňuje Ludmila Uhrová.

Lidé v přímé péči i pracovníci v terapeutických dílnách musejí znát individuality obyvatelů a respektovat je. „Stejně jako doma nemáme všichni stále dobrou náladu, někdy jsme

Domov svaté Rodiny byl prvním pobytovým zařízením v hlavním městě s celoroční péčí o děti s mentálním a kombinovaným postižením.

smutní, naštvání, někdy nás něco bolí; je důležité se respektovat a prožívat, co život přinese se vším, co k tomu patří,“ líčí život v Domově svaté Rodiny Ludmila Uhrová. ○

Srdečně zveme na slavnostní mši svatou u příležitosti

30. výročí založení DOMOVA SVATÉ RODINY

**v pátek 8. října od 15 hodin
v kostele sv. Fabiána a Šebestiána v Praze-Liboci**
Mši svatou oslavuje arcibiskup pražský, kardinál Dominik Duka.
Po mši svaté jsou hosté zváni na zahradní slavnost.

Herečka ZUZANA BYDŽOVSKÁ PLNÍ SNY chudým dětem

Zuzana Bydžovská umožnila vzdělání ugandským dětem Livingstone a Ester.

Řidič, kněz, učitelka, policista nebo hudebník. I taková jsou vysněná povolání dívek a chlapců z africké Ugandy. V zemi, která se potýká s extrémní chudobou, by ovšem jejich přání pravděpodobně

zůstala nevslyšena. Nebýt programu Adopce na dálku®.

V Ugandě program pomáhá už 20 let. Od té doby tu Adopce na dálku® pomohla více než devíti tisícům dětí. Mezi prvními, kdo

se do programu zapojil, byla známá česká herečka Zuzana Bydžovská. „Její“ chlapec Livingstone už dostudoval a „její“ holčička Ester má ještě studijní léta před sebou. „*Ta pomoc není jen o dítěti, ale je to pomoc celé jeho rodině. Víím, že to má smysl,*“ říká skromně Bydžovská.

Z peněz dárců, jako je Zuzana Bydžovská, financuje česká Charita nejenom školní docházku, ale i mimoškolní aktivity a pravidelnou zdravotní péči. Dobročinní Češi založili v Ugandě prostřednictvím Charity dvě základní školy a jedno odborné učiliště. A kromě vzdělání podporují i zdravotní péči. V kraji Bukwe podpořili vznik a chod České nemocnice, která ročně ošetří více než dvacet tisíc pacientů. ○

Pan FRANTIŠEK myslel na ugandského chlapce ve své závěti - ZAPLATÍ MU STUDIUM

Na ugandského chlapce myslel pan František jako na vlastního. To, co v životě nevyšlo jemu, dopřál Mulanimu: vysokoškolský diplom.

O programu Adopce na dálku® uslyšel pan František v roce 2008. Jeho volba padla na osmiletého Mulaniho z Ugandy, jehož snem bylo stát se učitelem. Vedle finanční podpory mu poskytoval i tu psychickou, v dopisech hoča motivoval a povzbuzoval.

Loni však pan František prodělal mozkovou mrtvici, která silně podlomila jeho zdraví. Následovala nemocnice, léčeb-

na dlouhodobě nemocných a hospic. Ani v tak náročném období nepustil svou adopci z hlavy, ba naopak. V posledním pořízení na svého Mulaniho nezapomněl – synovec pana Františka bude spravovat fond s padesáti tisíci korunami, ze kterých bude chlapci hrazeno následné vysokoškolské studium. Pan František nikdy nepochyboval, že chlapec studia mikrofinancí opravdu zvládne a dosažené vzdělání pomůže ke změně životních podmínek celé rodiny. ○

Podporujeme STUDIUM BOHOSLOVCŮ v Bělorusku

Arcidiecézní charita Praha rozšířila program Adopce na dálku® do běloruského teologického semináře. Čeští dárci podporují všech 26 seminaristů, kteří se připravují na povolání kněze.

Arcidiecézní charita Praha podporuje studium bohoslovců v Indii, Ugandě a nově i v Bělorusku.

Jedním ze studentů je 26letý Maksim Vouchok. O kněžství začal uvažovat během svého ministrování: „*Příkladem mi byl náš farář, právě u něj jsem jako chlapec hledal podporu a požehnání. Viděl jsem, jak přibližuje lidem Boha, a také jsem pocítil chuť a potřebu vstoupit na cestu ke kněžskému poslání.*“

SEMINÁŘ ŽIJE JEN Z DARŮ

Maksimova matka pracuje jako vychovatelka ve školce, otec je vyučený svářeč, ale v současné době nemá práci. Rodiče syna v jeho rozhodnutí podporují, ale jejich měsíční příjem je velmi malý na to, aby chlapci zajistili peníze na všechny potřebné

výdaje. Nyní jim s tím pomáhá dárc z Česka.

Maksim a další seminaristé studují v jediném katolickém teologickém semináři v Bělorusku, který se nachází ve městě Grodno. Škola nedostává žádné finanční prostředky od státu. Je podporována finančními a věcnými dary farníků a místních i zahraničních dárců. „*Formování studentů je duchovním procesem, přesto je třeba jej materiálně zajistit,*“ říká

rektor semináře otec Vitalij. „*Je nemožné zajistit chod semináře pouze z nedělních sbírek věřících.*“

„*Děkuji dárcům, kteří se ujali podpory běloruských seminaristů. Vaše pomoc má nejen sociální, ale i duchovní rozměr,*“ říká Jaroslav Němec, ředitel Arcidiecézní charity Praha. „*Podporujete konkrétní mladé chlapce na jejich cestě ke kněžskému povolání, jejich rodiny, ale i celou běloruskou církev a společnost.*“ ○

PODPOŘTE VZDĚLÁNÍ DĚTÍ se zdravotním POSTIŽENÍM v Ugandě

Akisham

Ronald

Joram

Tracy

Jesse

Sawiya

Do programu Adopce na dálku® jsme zapojili ugandské děti s postižením sluchu ze speciální školy ve městě Iganga vzdálené 120 km směrem na východ od hlavního města Kampala.

Učitelé komunikují se studenty znakovou řečí. Speciálním potřebám dětí jsou uzpůsobeny i učební pomůcky, průběh testů a závěrečných zkoušek. Výuka dítěte s postižením je ve srovnání se zdravým dítětem nákladnější,

proto je i roční příspěvek v programu Adopce na dálku® vyšší. Celý příspěvek od dárců ve výši 8 500 korun ročně využijeme na úhradu školného, které si rodiče postižených dětí nemohou ze svých příjmů dovolit zaplatit. ○

Voda nad zlato. VRTÁME DALŠÍ STUDNY v Africe

Tisíce žen a dětí už nebudou muset díky novým studním donášet vodu z několikakilometrových vzdáleností.

Již 5 nových studní přináší díky českým dárcům čistou vodu lidem na ugandském venkově. Zároveň probíhá přípravné práce na dalších 10 vrtů.

Studny postupně vznikají ve vesnicích diecézí Gulu, Lugazi a Nebbí, tedy v oblastech, kde žijí děti z programu Adopce na dálku®.

Jednou z vesnic je Kiyagi v diecézi Lugazi. Více než 300 lidí donáší vodu ze studně na pozemku Základní školy sv. Jana Nepomuckého. Studna je však vzdálená 2 kilometry. Navíc nedělá dobrotu, když se lidé pohybují v prostoru školy, která

plánuje zřídit internátní sekci a potřebuje do budoucna zajistit bezpečný a uzavřený školní areál.

Novou studnu získají i obyvatelé vesnice Tukulu na břehu Viktoriina jezera. 140 domácností je nyní závislých na vodě z jezera, která je však kontaminovaná řadou mikroorganismů a bakterií způsobujících vážné zdravotní problémy. Pozemek pro vrt poskytl vesnická komunita a místní rada starších je připravena převzít za provoz studny odpovědnost.

ČISTÁ VODA PRO VESNICE I ŠKOLY

Také obyvatelům vesnice Koby se po vyvrtání nové studny

značně uleví. Sídlo čtyřiceti domů je totiž obklopeno cukrovými plantážemi, které je dělí od zdroje vody. Ženy a děti se necítí bezpečně, když mají procházet vzrostlou třtinou. Jejich šestikilometrové dennodenní putování za vodou ukončí nová studna.

V dalších vesnicích je situace obdobná. Lidé donášejí vodu z mnohakilometrových vzdáleností nebo jsou závislí na znečištěných vodních zdrojích. Charita při výběru lokalit pro nové studny nezapomíná na školy. Mnohé nemají vlastní studnu nebo ji sdílí s celou vesnicí. To je i případ obce Wambete, kde se 200 domácností dělí o jeden vrt s místní školou. Dětem je tak zdroj vody těžko přístupný. Kdykoli přijdou narbat vodu, narazí na dlouhou frontu.

RADA STARŠÍCH SPOLUPRACUJE

Pitná voda je zkrátka v Ugandě vzácností. Polovina ugandské populace nemá přístup k nezávadné vodě – to je více než 21 milionů lidí, kteří jsou ohroženi chorobami přenášenými vodou. Arcidiecézní charita Praha letos vybuduje s finanční pomocí českých dárců 15 nových studní. Vodní vrty zajišťuje místní stavební společnost. Podmínkou v každé vesnici je dobrá spolupráce s místní komunitou a s radou starších, která při budování studní spolupracuje a bude v budoucnu za provoz studní odpovědná. ○

PRVNÍ ROK Adopce na dálku® v Albánii OČIMA STUDENTEK

Pět vysokoškoláček z Albánie studovalo v uplynulém školním roce díky podpoře českých dárců. Výuka i závěrečné zkoušky byly pro ně náročné. Nevzdávají se a chtějí své studijní výsledky zlepšovat.

Dívky ze sociálně slabých rodin získaly každá podporu ve výši 1 000 eur na úhradu zápisu, učebnic, školních pomůcek, dopravy a bydlení. Díky tomu jsou o krůček blíže ke svému snu stát se zdravotní sestrou (Paula a Xhulja), porodní asistentkou (Manushaqe), ekonomkou (Gerta), politoložkou (Laura).

První rok albánského programu Adopce na dálku® byl poznamenán pandemií covid-19. Dívky studovaly dálkově a nebylo to pro ně nic snadného. „Pro mě osobně bylo učení online velmi těžké a také plné emocí,“ napsala nám Xhulja. Kromě stresu z nové situace ji šokovalo úmrtí hned několika pedagogů. „Prožíváme těžké období, ale s pomocí Boží se vše podaří. Jsem vám velmi vděčná za podporu

a mám v Pánu naději, že možná jednou budu moci pomáhat, stejně jako vy pomáháte mně,“ doplňuje Gerta.

LEKCE V SAMOSTATNOSTI

Zvláště dívky, které studovaly na univerzitě prvním rokem, měly trochu problémy se adaptovat. Ne všichni učitelé podle slov Manushaqe dávali studentům pravidelné online hodiny. Někteří jen posílali zadání látky, zdroje informací či videa a studenti byli odkázáni na samostatnou práci. „Když jsem se dozvěděla datum zkoušek, měla jsem velký strach,“ vzpomíná

POMOZTE, PROSÍME, I V DALŠÍM ŠKOLNÍM ROCE

Studium dívek v Albánii můžete podpořit jakoukoli částkou na **bankovní účet 749011/0100, variabilní symbol 20300** (společný fond na všechny studentky). Děkujeme!

Lauře se naopak velmi dařilo a všechny zkoušky složila s výbornými výsledky: „V prvním ročníku jsem měla 15 předmětů. Velmi se mi líbily přednášky z filozofie. Studovali jsme sv. Augustina a sv. Tomáše Akvinského. Pak jsem měla přednášky z angličtiny, statistiky, národní vztahy a další.“

SKRZE MODLITBU NABLÍZKU

„Děkuji vám za oběti, které postupujete kvůli mně a mé škole. Pán ať vám žehná a ochraňuje vás,“ vzkazuje Paola českým dárcům. A není sama. Všechny pět dívek je českým dárcům skrze modlitbu denně nablízku. „Ze srdce vám děkuji, že jste mi umožnili studovat na vysoké škole. Moje rodina na tom není ekonomicky dobře. Nemám jak zaplatit školu. Kdybych neměla vás, nemohla bych studovat. Prosím vás ještě o pomoc na příští rok; musím zaplatit internát v Tiraně a také školní poplatky, knihy a všechny další věci související se školou,“ vzkazuje jménem všech dívek Laura. ○

Laura studuje politologii na fakultě sociálních věd na univerzitě v Tiraně.

Manushaqe na první semestr. Ze šesti zkoušek složila tři, a tak musela využít opravného termínu.

„Druhý semestr byl lepší než první. I když přednášky byly online, mohli jsme mít praktická cvičení ve škole, což byla velká pomoc,“ píše Xhulja. „V druhém semestru jsem měla čtyři zkoušky: základy, fyziologii, anatomii a pediatrii. Neudělala jsem anatomii, kterou budu opakovat v září.“

Manushaqe chce být porodní asistentkou. Vzdělává se na fakultě veřejného zdraví na univerzitě ve Valoně.

Česká nemocnice v Ugandě má novou OČNÍ AMBULANCI

Nová oční ambulance od únoru pomáhá pacientům s očními vadami, kteří přicházejí do České nemocnice v ugandském Buikwe.

Pro práci v oční ambulanci bylo vybráno a vyškoleno 5 zdravotníků. Nemocnice zakoupila 2 optometrické soupravy.

Ambulance tak může diagnostikovat refrakční vady u pacientů. Těm, jejichž zrak vyžaduje korekci, poskytuje na místě brýle.

Česká nemocnice v Ugandě provozuje několik specializovaných ambulancí. Nově k nim přibýlo oční oddělení.

DÁVALA VNUČCE PÁR MINUT ŽIVOTA. Lékaři dokázali nemožné a miminko ZACHRÁNILI

Rodina se bála o život maminky i novorozence. Lékařům se podařilo zachránit jejich životy.

Do České nemocnice sv. Karla Lwagy v Ugandě přijali nedávno 19letou Gorret, která byla velmi zesláblá a vyčerpaná. Už několik hodin měla porodní bolesti a nebylo jasné, jestli miminko ještě vůbec žije.

Jediným řešením byl císařský řez. Ukázalo se, že holčička má tvrdý kořínek a na svět se těší. Nicméně byla velmi zesláblá, a tak ji lékaři uložili do inkubátoru.

Mladá prvorodička po porodu dlouho spala a čerpala sílu pro sebe i svou malou. Po probuzení zjistila, že nemá ma-

teřské mléko. Zřejmě to způsobilo vysílení při porodu. Lékaři ji ujistili, že je to jen otázka času. Tato psychologická pomoc byla pro prvorodičku velmi cenná a podporující.

Matka Gorret – babička narozené holčičky – lékařům přiznala, že miminko nedávala téměř žádnou naději. Navíc se bála i o život své dcery. Lékaři v České nemocnici ale dokázali zachránit oba životy. Za to jim přý bude do smrti vděčná. Na dálku také pozdravuje dobrodince, kteří financovali stavbu a vybavení nemocnice. Právě jejich velkorysost zachránila život jejich nejbližších. ○

Druhá vlna PANDEMIE covid-19 DOPADÁ NA INDICKÉ RODINY v programu Adopce na dálku®

Indie byla velmi těžce zasažena druhou vlnou pandemie covid-19, která tvrdě udeřila i v odlehlých venkovských oblastech. Náhlý příval lidí, vracejících se z velkých měst zpět do rodných vesnic bez řádných testů a preventivních opatření, vedl k lavinovitému šíření viru.

Vláda státu Karnátaka vyhlásila nejprve zákaz vycházení na víkend, po něm následoval plný lockdown od 27. dubna až do 21. června. Poté docházelo k postupnému uvolňování opatření. Bohužel řada omezení chudým Indům ztrpčuje život i nadále.

Druhá vlna pandemie zhoršila již tak špatnou situaci z loňského roku. Rodiny zůstaly bez příjmů, protože živitelé ztratili zaměstnání. Díky štědrým dárcům poskytla Arcidiecézní charita Praha pomoc nejchudším rodinám ve výši 1 800 000 korun. Podpora zahrnovala potravinové balíčky, sadbu drobným zemědělcům i finanční podporu začínajícím drobným podnikatelům, kteří hledali nové zdroje obživy.

POMOHLI JSME POLOOSIŘELÉ REBECE V DOBĚ, KDY JEJÍ MATKA ZTRATILA PRÁCI

Rodina Rebecy žije v Sagaru, 70 kilometrů od města Shimoga. Otec Raymond zemřel, když byla Rebeca ještě miminko. Její matka Theresa s ní zůstala

Rebeca s matkou

NEŽ PŘIŠLA POMOC OD ČESKÝCH DÁRCŮ, CHODILI NĚKDY SPÁT BEZ VEČEŘE

Manju je synem pana Hanu-mantappy a paní Gowrammy. Oba pracují jako zemědělní dělníci. Manju i jeho mladší sestra Kaveri studují. Podpora programu Adopce na dálku® ulevuje rodičům od finanční zátěže spojené se vzděláváním dětí.

Manju je vděčný paní Ludmille, která podporuje jeho studia už od roku 2004. Již brzy získá inženýrský diplom, dokončuje vysokoškolské studium v oboru strojírenství. „Bez vaší pomoci by nebylo možné, abychom synovi poskytli vzdělání,“ říká s vděčností Manjův otec. ➤

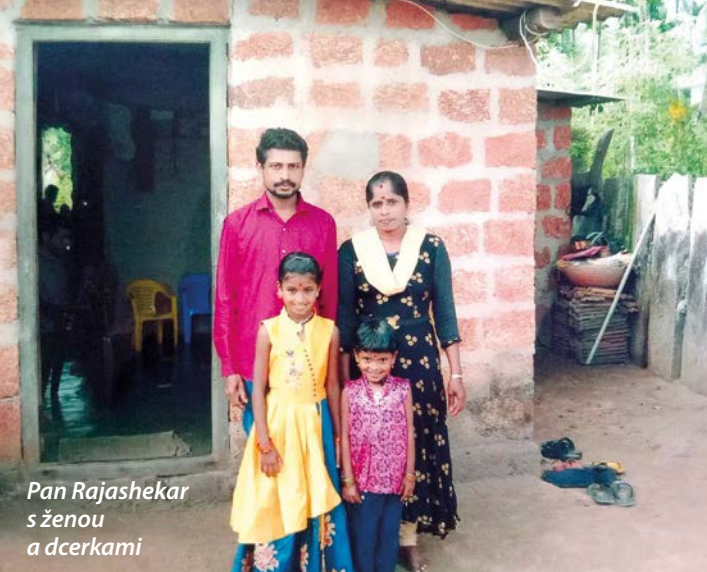
sama. Pracuje jako služebná v domácnostech a svou dceru vzdělává díky programu Adopce na dálku®. Dárkyně paní Daniela dívku podporuje už 14 let, od druhé třídy základní školy.

Rebeca úspěšně dokončila předuniverzitní studia a nyní studuje v bakalářském programu. Chce v budoucnu pracovat v bankovním sektoru a postarat se díky dobré práci o matku.

Během lockdownu nemohla paní Theresa pracovat: „Potravinová pomoc nás zachránila, když jsem nemohla jít do práce. Děkuji všem dárcům Charity Praha za jejich velkou obětavost a štědrnou podporu. Modlím se k Bohu, aby jim požeňnal.“

Manju v rodné vesnici

Pan Rajashekar s ženou a dcerkami

„Byl by stejně jako my obyčejným dělníkem. Vaše podpora zlepší budoucnost celé naší rodiny. Žijeme v době velké nejistoty. Kéž Bůh žehná všem velkorysým dárcům.“

Během druhé vlny koronaviru přišli oba rodiče o práci. Bez příjmů a bez úspor nebyly

peníze ani na základní potraviny. Bohužel šli někdy spát i bez večeře. Potravinová pomoc od pražské Charity přišla v nejtěžším období. Pandemie způsobila katastrofu milionům takových rodin, které jsou plně závislé na námezdné práci.

NEMOHL UŽIVIT RODINU. ZE ZOUFALSTVÍ SPÁCHAL PAN RAJASHEKAR SEBEVRAŽDU

Druhá vlna pandemie zasáhla do životů chudých lidí v Indii takovým způsobem, jaký si nikdo nedokázal představit. Lidé ztratili zdroje obživy a bojovali o holé živobytí. Často se zadlužili. Propadali pocitu bezmoci. V této době došlo bohužel k dramatickému nárůstu sebevražd.

Pan Rajashekar, námezdní pracovník, otec dvou dětí, si vzal život 14. dubna 2021.

Paní Jyothi, devítileté Avani a čtyřleté Anaze táta a manžel chybí. Materiálně je podporuje Arcidiecézní charita Praha – potravinové balíčky, a především úhrada nákladů na vzdělání v programu Adopce na dálku® jsou pro ně velkou pomocí. ○

POMÁHEJTE NÁM POMÁHAT!

Pomoc, o které jste se dočetli v tomto Bulletinu, bylo možné uskutečnit díky dobrovolným příspěvkům dárců. Děkujeme! Pomáhejte s námi i nadále. Pokud vás zaujal některý z konkrétních projektů, uvádíme údaje pro zaslání daru:

Rozvojové projekty v zahraničí

č. ú. **749011/0100**

VS

Pomoc do Indie

20 100

Pomoc do Ugandy

20 200

Česká nemocnice v Ugandě

20 804

Pomoc do Běloruska

20 500

Pomoc do Albánie

20 300

Sociální služby u nás

č. ú. **749986/5500**

VS

Azylový dům sv. Terezie

40

Potravinová pomoc

41

Poradna Magdala

45

Domov sv. Václava

60

Domov sv. Rodiny

66

PŘEPISUJÍ OSUDY CHUDÝCH DĚTÍ. PODĚKOVÁNÍ za boj proti extrémní chudobě patří i ČESKÝM DÁRCŮM

Marie Chatardová je velvyslankyní a stálou představitelkou České republiky při OSN. Úspěšná diplomatka má za sebou i působení v třetí nejvýznamnější funkci OSN (předsednictví Ekonomické a sociální rady OSN). Přinášíme rozhovor, v němž nahlédneme do její práce, ale i osobní zkušenosti s projekty Arcidiecézní charity Praha.

✿ **Jste člověk s širokým rozhledem, v OSN pokrývá vaše práce řadu globálních agend. Jaká celosvětová témata vám osobně nejvíc leží na srdci?**

Především boj proti extrémní chudobě. Podle údajů Světové banky žije stále téměř 10 % lidí na světě v extrémní chudobě, tj. mají méně než 2 dolary denně na život, často ani to ne. Právě před chvílí jsem četla příběh keňské boxerky, která vyrůstala v slumu, ve 12 letech otěhotněla, rodina neměla peníze na to, aby mohla chodit do školy. Podařilo se jí přesto dostat na olympijské hry a i když vypadla hned v 1. kole, bylo to pro ni splnění snu a příklad pro ostatní. Ale kolika lidem, kteří vyrůstali v podobných podmínkách, se něco takového podaří? Velmi důležitým krokem k tomu, aby se děti mohly dostat z chudoby, je vzdělání. Proto jsme v OSN spoluiniciovali založení Skupiny přátel vzdělávání a celoživotního učení. Stávající co-

Bývalá česká velvyslankyně ve Švédsku, Francii a Monaku, v současné době velvyslankyně a stálá představitelka ČR při OSN, Marie Chatardová.

ronavirová krize má a bezesporu bude mít negativní dopady na životy těch nejzranitelnějších. Má samozřejmě dopad i na životy nás všech.

✿ **Jak vaše práce v OSN konkrétně vypadá? Jak si může člověk představit váš běžný pracovní den?**

Běžný pracovní den popsat tak úplně nejde, protože je každý jiný. Záleží na zasedáních v OSN, na bilaterálních schůzkách, které mám, multilaterálních jednáních, v době koronavirové i videokonferencích. Témata pokrývají široké okruhy otázek: aktuální zahraničněpolitické, sociální a ekonomické, environmentální. V rámci jednoho dne se mohu zabývat např. programy na podporu dětí v rozvojových zemích, přípravou světového summitu k nejméně rozvinutým zemím světa, mezinárodním dnem památky obětím holokaustu, koronavirovou krizí, projevem v Radě bezpečnosti na téma zajištění

participace žen v mírových procesech, zasedáním k situaci v Myanmaru, setkáním s velvyslanci z naší regionální skupiny, komunikací s kolegy z dalších států a provozními věcmi na ambasádě. Práce na každý den se dá naplánovat předem jen v omezené míře, protože většinou vystanou na poslední chvíli nové věci. Není divu, když si uvědomíme, že OSN má 193 členských států, několik desítek specializovaných agentur, programů a fondů.

✿ **Za svou práci jste získala řadu ocenění. Která vás nejvíc těší?**

Těší mě především konkrétní projekty s konkrétním dopadem, když se třeba podaří propojit dvě školy, podnikatele, neziskové organizace. Právě ta různorodost mě na mé práci nejvíce baví.

Z ocenění to je asi Řád čestné legie v hodnosti komandér (velitel), který jsem dostala z rozhodnutí prezidenta Francie za mimořádný přínos pro rozvoj bilaterálních vztahů. Tento řád má několik stupňů a dle dostupných zdrojů jsem byla první Češkou s tak vysokým vyznamenáním. V Monaku mi kníže Albert II. osobně udělil Řád svatého Karla v hodnosti důstojník a i zde jsem byla dle dostupných informací takto vysoko oceněna jako úplně první. V OSN jsem měla tu čest rok předsedať jménem Česka Hospodářské a sociální radě OSN. ➤

Marie Chatardová považuje za zásadní, aby se mezinárodní společenství více angažovalo v boji proti extrémní chudobě ve světě.

Tato Rada byla založena Charitou OSN v roce 1945, její předsedové se střídají každý rok a já se stala teprve třetí ženou-předsedkyní za dobu existence.

✿ Co považujete na vaši práci za nejtěžší?

Za nejobtížnější považuji spolejení diplomacie a rodiny, zejména pro ženy. Je těžké najít manžela/partnera, který nechá své kariéry a je ochoten vás následovat vždy 4-5 let do nějaké země, pak většinou zpět domů nebo přímo do jiné země. Znamená to, že buď nemůže pracovat, nebo musí mít takové zaměstnání, které může vykonávat i jinde či na dálku. A vy nikdy nevíte předem, kde budete za 5-10 let. Navíc pokud žijete dočasně v zemích s jiným časovým pásmem, není jednoduché si udržet kontakty s přáteli.

✿ Můžeme prozradit, že máte osobní zkušenost s prací Arcidiecézní charity Praha? O vaši maminku pečoval Domov pro seniory kardinála Berana. Jak práci Charity hodnotíte?

Maminka byla v Domově pro seniory kardinála Berana moc spokojená, stále se na všechny usmívala, říkali jí tam „naše sluníčko“. Bohužel její pobyt byl krátký, odešla k Pánu v říjnu minulého roku, je to pro mě stále velmi bolestivé. Ale vím, že se o ni všichni příkladně starali.

✿ Kromě Domova máte zkušenost i s programem Adopce na dálku®.

Dlouhodobě jsem podporovala holčičku v Indii, teď dostudovala a je z ní učitelka. Tento program je úžasný, umožňuje vzdělávání dětí, které by jinak ze školy z finančních důvodů chodit ne-

mohly, čímž se vlastně vracím k první otázce. Tím, že pomáháme chudým dětem v Indii, Ugandě a dalších zemích, dáváme šanci na lepší život nejen jim, ale i jejich rodinám.

✿ Pohybujete se ve vysokých diplomatických a politických kruzích. Poznala jste zblízka několik zemí a několik kultur. Co vás tato výjimečná zkušenost naučila o životě? Co má v životě cenu? Co je pro člověka podstatné a důležité?

Možnost žít v několika zemích a cestovat mě hlavně naučila vážit si toho, co máme doma.

Jinak si myslím, že rozlišování podstatných a nepodstatných věcí v životě se vyvíjí i v závislosti na věku, alespoň u mě to tak je. Odešel mi bratr, v krátkém časovém sledu ho následovali rodiče. To člověka hodně poznamená. Nyní považuji za podstatné hlavně zdraví, rodinu a blízké. Samozřejmě i moji práci, kterou se snažím dělat jak nejlépe umím a věnuji jí hodně času. Nicméně si více a více cením každé maličkosti každodenního života, snažím se nestěžovat si na drobnosti, nestresovat se malichernostmi. Tudiž mi dělají radost zdánlivě běžné věci: úsměv, procházka, hezká knížka. A vážím si toho, že mám to štěstí mít tři zdravé děti a spokojený manželství. Jsem přesvědčená o tom, že každý může najít na svém životě pozitivní stránku a udělat něco pro druhé. ○

Bulletin Arcidiecézní charity Praha. Vydává Arcidiecézní charita Praha, Londýnská 44, 120 00 Praha 2.

Tel. a e-mail: 224 246 519, pomocdozahranici@praha.charita.cz (Centrum zahraniční spolupráce); 222 512 401,

poradna@praha.charita.cz (sociální služby v pražské arcidiecézi); www.praha.charita.cz.

Vychází 2x ročně. Evidenční číslo: MK ČR E 20853. Bulletin Arcidiecézní charity Praha vychází 11x ročně také v elektronické podobě.

Příhláška k odběru je dostupná na <http://praha.charita.cz/onas/bulletin>.

Z odběru tištěného Bulletinu se mohou dárci Centra zahraniční spolupráce odhlásit na e-mailové adrese: pomocdozahranici@praha.charita.cz.